

EUGENIJUS FROLOVAS (1911 12 11 – 1965 12 09)

Eugenijus Frolovas gimė 1911 12 11 Leningrade. Tėvas – teisininkas – vos praėjus trejiems metams po sūnaus gimimo, buvo mobilizuotas į kariuomenę kaip jaunesnysis karininkas, kur buvo sužeistas. 1921 m. motina – namų šeimininkė – paleikia vyrą, kuris po septynerių metų miršta, ir su sūnumi išvažiuoja į Vilnių, kur įsidarbina mašininke. 1931 m. E. Frolovas baigia vidurinę mokyklą ir įstoja į Vilniaus Stepono Batoro universitetą, kur studijuoja klasikinę filologiją. Baigęs bakalaurą 1935–1940 m. moko graikų ir lotynų kalbų Vilniaus vidurinėje mokykloje, tuo pačiu metu dirba ir Universitete asistentu. 1940 m., panaikinus klasikinių kalbų mokymą mokyklose, mokė rusų kalbos Vytauto Didžiojo gimnazijoje. 1941 m. išvyko į

Tarybų Sąjungos gilumą, kur mokė rusų literatūros vidurinėje mokykloje. Kitais metais pedagoginę veiklą teko sustabdyti, nes buvo mobilizuotas ir paskirtas į darbo batalioną, tačiau po metų dėl negalavimo buvo paleistas. E. Frolovas lieka Rusijoje ir dėsto graikų, lotynų ir lietuvių kalbas Kuibyševo pedagoginiame institute. Ilgam neužsibūna ir čia: po kelių metų buvo iškvieistas Lietuvos TSR Liaudies komisarų tarnybos į Lietuvą ir paskirtas Vilniaus valstybinio universiteto vyresnioju dėstytoju.

Dirbdamas universitete kaip ir daugelis tuomečių dėstytojų turėjo užsiimti ne tik akademinė veikla, bet ir eiti įvairias visuomenines ir administracines pareigas: buvo Kadro skyriaus viršininku, skirstė maisto korteles ir orderius pramoninėms prekėms, priklausė komisijai, kuri tikrino Universiteto darbo knygelių ir apyskaitos būklę, nuo 1951 m. Vilniaus politinės ir mokslinės literatūros leidykloje turėjo antraeilės pareigas, o 1954 m. paskirtas Istorijos-filologijos fakulteto prodekanu. 1961 m. apdovanojamas LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo garbės raštu už nuopelnus auklėjant studentiją, ilgametę pedagoginę ir administracinę veiklą. 1962 m. ėmė eiti Klasikinės filologijos katedros docento pareigas, o 1965 m. rugsėjį buvo išrinktas Klasikinės filologijos katedros vedėju. Deja, tą pačių metų gruodį mirė.

E. Frolovas Vilniaus universitete dėstė lotynų kalbą klasikinės ir rusų filologijos studentams, taip pat antikinę literatūrą neakivaizdininkams, istorikams, lituanistams, buvo diplominių darbų vadovas. Iš Klasikinės filologijos katedros protokolų galima matyti jo dėstytojo ypatybes. E. Frolovas siekė, kad studentai pateiktų ne pažodinių vertimų, o meninių. Jis turėjo ir savitą lotynų kalbos dėstytojo principą: pirmame kurse studentas turi minimaliai išmokti gramatiką, o per abu semestrus – tūkstantį žodžių; pirmame kurse reikia daug skaityti, o antrame kurse, jau turint žodžių ir gramatikos žinių, pereiti prie analizės, semantikos, etimologijos; dėstytojo nuomone, reikia mokėti suprasti žodžių sudėtį, išskiriant prefiksus, sufiksus, infiksus. Frolovas pedagoginėje veikloje ieškojo naujovių, kurios ne tik padėtų sudominti studentus, bet ir palengvintų mokymosi procesą: pasisakė prieš pratimus, kuriuose reikėjo lietuviškus žodžius išversti į lotynų kalbą, o vietoj to geriau studentams liepė keisti vienas gramatines ar sintaksines konstrukcijas į kitas. Kaip tikslingą mokomąją priemonę manė esant mokymąsi atmintinai tekstus ir sentencijas. Apie apžvalginę literatūros paskaitas pasisakė, kad kalbant apie kurio nors vieno autoriaus kūrybą reikia ne atpasakoti visų jo kūrinių siužetus, o geriau paimti vieną kūrinių ir jį kruopščiai išnagrinėti.

E. Frolovas su M. Račkausku ir J. Šuopiu parengė pirmąjį lotynų kalbos vadovėlį aukštosioms mokykloms (išleistas 1962 m.), daug rašė ir domėjosi Klasikinės filologijos katedros gyvavimu XIX a. ir ankstesniais laikais, ta tema 1961 m. apsigynė filologijos mokslų kandidato disertaciją; išvertė Cicerono *Oratorių* į rusų kalbą, rašė tema „Antikos modernizacija šiuolaikinėje Vakarų Europos literatūroje“.

Duomenys paimti iš Vilniaus universiteto archyve saugomų bylų: K-3543 (E. Frolovas), R856 (1951–1968 Klasikinės filologijos katedros darbo planai, 1949/50–1950/51 m. Klasikinės filologijos katedros darbo planai, 1949/50 m. dėstomų disciplinų programos, 1948–1964 m. dėstomų disciplinų programos, 1960–1966 m. dėstytojų krūviai, 1944–1949 m. Humanitarinių mokslų fakulteto tarybos posėdžių protokolai, 1941–1951 m. Klasikinės filologijos katedros protokolų knyga, 1950–1953 m. Klasikinės filologijos katedros protokolų knyga), 90 (1953–1958 m. Klasikinės filologijos katedros protokolų knyga), 184 (1958–1961 m. Klasikinės filologijos katedros protokolų knyga), 259 (1962–1965 m. Klasikinės filologijos katedros protokolų knyga), 339 (1965–1969 m. Klasikinės filologijos katedros protokolų knyga).

Matas Grubliauskas

Mano studijų Vilniaus universitete metais (1962–1967) E. Frolovas buvo Filologijos fakulteto prodekanas, o mums, klasikams, dėstė romėnų literatūrą, taip pat su juo skaitėme Horacijų ir Katulą.

E. Frolovas buvo gyvas, linksmas, nuoširdus žmogus, į mūsų klaidas ir nevykusius atsakymus reaguodavo garsiu užkrečiamu juoku. Jo paskaitos buvo jaukios, tačiau dalykiškos, profesionalios. Dėstytojas

daug komentuodavo skaitomą tekstą, pateikdavo žinių iš istorijos, įsimenančių detalių iš autorių biografijos (mūsų naudota tuo metu J. Tronskio *Antikinės literatūros istorija* buvo tuo požiūriu gana nuobodi).

E. Frolovas itin mėgo Horacijaus poeziją, sklido gandai, kad ją visą moka atmintinai ir eidamas pasivaikščioti garsiai lotyniškai deklamuoja.

Trečiame kurse gyvenau vadinamajame Stuokynės bendrabutyje (namas Universiteto gatvėje priešais aliumnatą).

Visai netoliese, name priešais iš kiemo pusės, buvo dėstytojų butai, kur gyveno ir E. Frolovas su šeima. Taigi neretai iš ryto sulaukdavome Prodekano vizito, kurio pareigos reikalavo patikrinti, ar visi studentai išėjo į paskaitas. Nutvertus nelaimėlius išbardavo ir sugėdindavo, bet nepamenu, kad būtų griežtai nubaudęs.

E. Frolovas mirė staiga, žaisdamas šachmatais. Jam tebuvo 54 metai. Palaidotas Antakalnio kapinėse.

Eugenija Ulčinitė